

Dosarul nr. 2ra-289/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Miron)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Sîrbu, I. Dutca, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Elenei Craciun cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 25 iunie 2018, SRL „Cebacot”, reprezentată de avocatul Victoria Roșca-Bot, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Craciun solicitând încasarea sumei restante din prejudiciul material cauzat în valoare de 10228,74 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în valoare de 307 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în data de 06 aprilie 2017 între SRL „Cebacot”, în calitate de angajator și Elena Craciun, în calitate sa contractuală de salariat, a fost încheiat contractul individual de muncă nr.38/2017, conform căruia ultima a fost angajată în calitate de vânzător. Tot la aceeași dată, au semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr.38/2017, conform cărui salariatul și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către angajator în condițiile stabilite de contract. În legătură cu faptul că au apărut neclarități în actele contabile prezentate de către Elena Craciun, precum și în legătură cu neprezentarea la locul de muncă la 03 iunie 2017, 07 iunie 2017, prin ordinul nr. 349, s-a dispus desfășurarea anchetei de serviciu în temeiul căreia a fost suspendat contractul individual de muncă încheiat cu Elena Craciun. Drept urmare a verificării evidenței stocului de marfă livrată precum și încasările la ghereta nr.79 în decursul perioadei de activitate 06 aprilie 2017-06 iulie 2017 a Elenei Crăciun, s-a depistat un neajuns în sumă de 9922,49 de lei. În baza încheierii pe marginea cazului stabilirii neajunsului, la data de 06 iulie 2017 prin ordinul nr. 408 a fost desfăcut contractul individual de muncă încheiat cu Elena Craciun.

Totodată, a menționat că în legătură cu imposibilitatea comunicării salariatului

contra semnătură a ordinului privind desfacerea contractului individual de muncă, la aceeași dată a fost expediată în adresa Elenei Craciun scrisoarea nr.203 din 06 iulie 2017, conform căreia a fost solicitată prezența părții pentru a lua cunoștință de ordinul privind desfacerea contractului individual de muncă, de materialele anchetei de serviciu, de actul privind neajunsul constatat, însă scrisoarea a fost restituită în adresa angajatorului.

Ulterior, la 29 ianuarie 2018 în urma confirmării unor returnări de marfă de la ghereta respectivă spre depozit, a fost depistată suplimentar suma unui neajuns de 306 lei.

În data de 30 ianuarie 2018 a fost expediată în adresa Elenei Craciun o somație prin care s-a solicitat în termen de 30 de zile achitarea prejudiciului cauzat în valoare de 10228,74 de lei, însă somația dată, de asemenea, a fost restituită în adresa angajatorului cu mențiunea „nereclamată”.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Cebacot” și s-a încasat de la Elena Craciun în beneficiul SRL „Cebacot” prejudiciul material în sumă de 10228,74 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat, suma de 307 lei, pentru asistență juridică- 4000 de lei, citare – 176 de lei, iar în total suma ce urmează a fi încasată constituie 14711,74 de lei.

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că, instanța de fond corect a concluzionat că, prin încheierea contractului individual de muncă și a contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină, Craciun Elena și-a asumat răspunderea materială în mărime deplină a prejudiciului material cauzat angajatorului.

Or, reieșind din conținutul obligațiilor inserate în contractul de răspundere materială individuală deplină nr.38/2017 și asumate de părți, se deduce că Craciun Elena trebuia să întocmească dările de seamă financiar-materiale, să verifice și să țină evidența soldurilor valorilor ce i-au fost transmise, iar în cazul depistării neajunsurilor sau divergențelor urma să informeze administratorul SRL „Cebacot”.

În asemenea circumstanțe stabilite, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond întemeiat a admis pretenția SRL „Cebacot” privind repararea prejudiciului material, încasând de la Craciun Elena în beneficiul SRL „Cebacot” prejudiciul material în sumă de 10228,74 lei, ținând cont de faptul că, Craciun Elena contrar bunei credințe nu a întreprins măsuri necesare și suficiente în vederea îndeplinirii obligațiilor contractuale asumate în vederea prevenirii prejudiciului material, ceea ce vine în contradicție cu prevederile legislației menționate și respectiv, contrar stipulărilor negociate la încheierea contractului individual de muncă și a contractului de răspundere materială individuală deplină nr.38/2017.

La 01 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.24) și la 03 decembrie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.34), Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând declararea recursului admisibil, admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei

instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea. La examinarea cauzei în prima instanță nu a participat, nefiind administrată nicio probă privind înmânarea copiei cererii de chemare în judecată sau citarea legală cel puțin pentru o ședință de judecată. Prima instanță a întreprins măsuri întru desemnarea unui avocat din oficiu, însă nu a asigurat egalitatea părților în proces, deoarece avocatul din oficiu nu a primit împuternici de reprezentare.

De asemenea, a indicat încălcarea normelor de drept procedural, având în vedere că urma a fi examinat ca litigiu de muncă și nu ca litigiu în ordine civilă generală.

La fel, a opinat că probele au fost apreciate arbitrar.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului, inclusiv a avocatului Victoria Roșca-Bot, conform scrisorii de însoțire date cu 25 ianuarie 2021 (Vol.II, f.d.44) și a fost recepționată la 28 ianuarie 2021 și la 29 ianuarie 2021 de către intimat și avocatul Victoria Roșca-Bot, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.46-47).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 04 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.24) și la 03 decembrie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.34), ceea ce denotă că recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Craciun, reprezentată de avocatul Valentin Fediuc, împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat